

— τοῦ φιλόσοφου καὶ τοῦ κοινωνικοῦ ἐναχμορφωτῆ Τολστόν. Καὶ τὸ ξεχώριμα τοῦτο ζέσπασε ζωρὰ τάρχ στὴ γιορτὴ του. Πρῶτη πρῶτη ρωτήσαν ο φανατικοὶ ἥπ' ὅλα τὰ κόμματα ἐναντίον του γιατὶ δ Τολστόν; τοὺς χτύπησε, μὲ τὴν ἀράδα, ἀλύπητα καὶ χωρὶς ἐπιφύλαξη, καθὼς κύκλο, τοὺς κόσμους τῆς θεωρίας καὶ τῆς ἐνέργειας, ἀπολυτόφρονες καὶ συντηγητικούς, συνταγματικούς καὶ φιλελεύτερους, σοσιαλιστὲς καὶ ἐπαναστάτες, φιλόσοφοις, ποιητὲς, μουσικούς, τεχνῖτες, ὅλους. Οἱ Δεσποτάδες μὲ τῆς Ιερῆ Σύνοδο τοῦ τινάζαν ἔνα δεύτερο ἀφορισμό. Ἀπαγορεύτηκε στὸν κόσμο νὰ διαβάζῃ τὰ βιβλία του καὶ νὰ λάβῃ μέρος στὸ ιωβίλαιο του. Ο Τολστόν ἔλκει πολλὰ γράμματα ποὺ τόντις ζητοεῖστατα. "Ἄναψε δ κανγάξ μέσα σὲ δημοτικὰ συριθεύλια, ἑκεὶ ποὺ συνεδρίαζαν. Τὸν πόλεμο τὸν ἀψωσεν δ ἕδιος δ Τολστόν μὲ τὰ τεσκυράτα χτυ πήματά του. Τελευταῖα μιλῶντας πρὸς κάπιο δημοσιογράφο γιὰ τὴν Δούρα, τὴν εἶπε «γελοία καὶ ἀηδίστατη». "Ἐφτάσει τοῦτο γιὰ νὰ τοῦ φάλουν τὸν ἀναβαλλόμενο. "Ενας ἄλλος δημοσιογράφος, ποὺ τὸν εἶδε τὶς προάλλες, τὸν παράστησε «γεροντάκι φτοτεῖο, δειλό, καὶ σχεδὸν ἔμρωχμένο». Ἀπὸ τὴν ἔλλη τὴ μεριά, τὶ βροχὴ ἀρήρων, μελετῶν, ἴγνωμῶν, παντηγρικῶν, σοφῶν κριτικῶν, διεζολογημάτων καὶ παντὸς εἰδούς φυλακήσιων, βιβλίων, λευκωμάτων, εἰκονογραφῶν ἀπὸ τὴν ἀφοριὴ τῆς γιορτῆς του. Τὸ ώραιότερο ἀρθρό τὸ ἔγγραφε δ βαθιστόχαστος καὶ μὲ εὐρωπαϊκὴ φήμη συγγραφέας τοῦ «Παρθέντη» καὶ τοῦ «Μεγάλου Πέτρου» Μερεσκόφτκης, Σμονού ἀποθεωτικὸ τοῦ πανηγυρίζομενου. Ἐνοεῖται πῶς δ Τολστόν δὲ θέλησε διέλουν νὰ λάβῃ μέρος στὸ πανηγύρια ποὺ ἔργανόσανε οἱ θαραστές του.

*

Ο Swinburne, δὲ πιστημέτατος, μέσα στοὺς ζωντανοὺς ποιητές τῆς Ἀγγλίας, τύπωσε τάρα τελευταῖα ἔνα βιβλίο γιὰ τὴν «Ἐποχὴ τοῦ Σαιξιένηρου» δ ἄγγλος, καὶ ἀκούστηνος ὅχι μόνο γιὰ τὴ λυρικὴ μεγχλοφύΐα του, μὰ καὶ γιὰ τὴν οὐγκολατρεία του, ποιητής ἐννοεῖται πῶς εἰν 'ἔνας ἀπὸ κανούς ποῦ — ἀντίθετα μὲ τὸν Τολστόν — θαυμάζει ἀνεπιφύλαχτα τὸ Σαιξιένηρο, καὶ δὲ ποιητής πολλὲς φορὲς σκεπάζει τὸν κριτικό.

**

Στὸ «Mercure de France» δημοσιεύτηκε μετάφραση τῆς μελέτης τοῦ περίφημου Κάρλαϋ γιὰ τὸ γερμανὸ ποιητή καὶ φιλόσοφο Νοβάλη, τὸ σκοτεινὸ καὶ δύσκολο, μὰ ἰδανιστικώτατο καὶ ἀπελάτωτο μέσα σὲ ὅλους τοὺς ποιητὲς καὶ τοὺς δημιουργοὺς τῆς ὄντερμένης — νὰ τὴν πούμε — σκίψης. Ἡ μελέτη τοῦ Κάρλαϋ φάνηκε στὰ 1829, καὶ ἐμεινει γιὰ πολὺν καὶ δὲ μονάχῳ μελέτη γιὰ τὸ γερμανὸ ποιητὴ ποὺ δὲν τὸν προστίχωνε καὶ σὰ νὰ τὸν παραμελούσανε, μολονότι τὰ ἔργα του . . . ὅλα σχεδὸν μιστοτέλειωτα κομμάτια — τὰ τυπώσανε δ Τίκη καὶ δ Σλέγελος, διὸ κορυφαῖοι τοῦ γερμανικοῦ ρωμανισμοῦ.

Ο Κάρλαϋ, μέσα στὴ μελέτη τούτη, λέει, ἀνάμεσα στᾶλλα, πῶς τὸ σημεῖο τοῦ ἀλκυθοῦν καλλιτεχνικοῦ ἔργου, τοῦ βαθιοῦ καὶ σημαντικοῦ, εἶναι πῶς κρυψοῦνται τὸν πολὺ κόστρο καὶ κάτι περισσότερογενεῖς κάποια ἀποστροφή! Τὰ φιλολογικὰ ἔργα ποὺ σκοπὸ τους ἔχουν τὴ διασκέδαση τοῦ κόσμου, χωρὶς τίποτα σοβαρώτερο, τὰ ὄνομαζει δ ἄγγλος ἵδεο λόγος σαπουνούσφουσκες.

Καὶ μὰ σλέψη τοῦ Νοβάλη: «Ο φιλόσοφος καὶ δ ποιητὴς δὲν ξεχωρίζουν. Τὸ ξεχώριμα γίνεται μὲ ζημία καὶ τοῦ ἔνος καὶ τοῦ ἄλλου.

K**

ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ^{*)}

Σημασία τῆς ιδιωτικῆς ιδιοκυβέρνησιας

"Ἐτσι κυβερνήθηκε δ Ρωμιοσύνη τὰ δύσκιλα ἐκεῖνα χρόνια. Κάτω ἀπὸ βαρὺ ζυγό, σκλάβι καὶ μὲ τὸ κεφάλι σκυρέο δημοσίου δημόσιου χραγμάτων τὸν καθένα. "Οταν ἐνας προκόφτει εἰς ἄλλον χρίσουνται, καθὼς καὶ σὰ δυστυχεῖ ἐνας δῆλος λυποῦνται. Τὸν ἀκαμάτη ὅλοι τὸν περιφρονεῖν γιατὶ εἶναι σὲ δῆλους βάρος, τὸν κακοπλεωτὴ τοὺς πιάνουνε γιατὶ ἀλλιῶς δ κοινότητα δὲ πλέρως τὸ χρέος του. Τιμωρέται τὸ ἔγκλημα καὶ γιατὶ εἶναι ἔγκλημα μὰ καὶ γιατὶ ἔχει κακὰ συνακόλουθα γιὰ τὴν κοινότητα".

Η ιδιοκυβέρνησια τῆς κοινότητας κάνει δῆλοι εἰς κάτοικους νὰ λογαριάζουνται σὲ μιὰ φραγμή, ν' ἀγαποῦντες καὶ νὰ φροντίζουν γιὰ τὸ καλὸ τῆς κοινότητας νοιάθηνταις πῶς ἀφρόδιτος εἶναι καὶ τὸ δικό τους καλό. "Ο καθένας θέλει νὰ τὸν τιμηθῇ ὅποι τους καὶ προσπαθεῖ νὰ φανῇ ἔξιος γιὰ νὰ τιμηθῇ. Ο Urghuart ποὺ μελέτητε, τὶς κοινότητες καὶ τὶς γυνώρισε ἀπὸ κοντὰ κάνει τοὺς ἀκόλουθους στοχασμούς. «Οι Ρωμιοὶ τῆς Τουρκίας εἶναι τόσο ἀφωνικένοι στὴν πίστη τους καὶ ὑποφέρουν τόσο μερικῶν τὸν κατατρεύο δημοσίευσην τοῦτον τοὺς παπάδες καὶ τὶς διειδικμονίες μὰ γιατὶ σέβουνται τὴ γνώμη τῆς μικροῆς τους κοινότητας. "Η κοινότητα τοὺς συνεδένει τόσο σφιχτὰ πῶς δημοσίευσην τὸ πῶς θὲτε τὸ πῶς θὲτε τὸ πατριώτες του παρά τὸ τί λένε οι νόμοι καὶ διατάγεις».

"Ο κάθε κάτοικος ξέρει τὶς κοινότητες εἰς ἀρχοὺ του καὶ μποροῦσε νὰ κρίνῃ σωστὰ καὶ δίκαια. Εἴχε πάντα τὸ δικαίωμα νὰ κατακρίνῃ καὶ νὰ διαμαρτυρηθῇ καὶ γιὰ ἀφρόδιτος φροντίζειν νὰ μὴ δυστρεπούνται τὸ λαό. Ο λαός στὶς πιότερες κοινότητες, δημοσίευση, ἔκλεγε δ ἕδιος τοὺς πρωτάρχους του, στὰ μερικὰ χωρὶς ἢ στὶς ένορίες, ἀπὸ τὸ καλήτερα καὶ τὰ πιό πλούσια σπιτικὰ τοῦ χωριοῦ του, ποὺ μποροῦσε καλλὲ νὰ τὰ γνωρίζῃ καὶ νὰ τὰ κρίνῃ. Οι πρωτάρχοι πάλι, γνωρίζονται δ ἔνας τὸν ἄλλον, μποροῦσαν νὰ ἐκλέξουν τοὺς καλήτερους ἀνάμεσό τους. Μὰ καὶ δὲν πιτυχαίνανε νὰ ἐκλέξουν τὸν καλήτερο, εἴχεν πάντα τὴν ἐφοκοίλη ἢ νὰ μὴ τὸν ἐκλέξουν τὸν ἄλλο χρόνο ἢ καὶ νὰ τὸν πάψουνε.

"Αφτὸ ἔκκενος καὶ τοὺς δέρχονταις τὸ ἔλληνον συρέτης καὶ τὸ πιστεύονταις τὴν περιουσίαν τοὺς στὰ πολιτικά, εἴσαιμε τὸ δικαίωμα τὰ μὴ συφωνοῦμε μὲ ἀρτὶ τὴ γνώμη. Καλοκυβερνηθῆκαν μὲ τὶς κοινότητες οἱ Ρωμιοὶ καὶ πολὺ πιτυχαίνεις οἱ συντροφικοὶ ποὺ κάνανε, πρῶτοι πάλι πολιτεύονται τὸ συνεργατικὸ συντροφιασμὸ ποὺ πολὺ πιὸ ἀργὸ ἀνακαλύπτειν αἱ Εβρωπαῖοι.

"Ἄν τώρα δὲ γίνονται τὰ δίκια πράματα, τὸ λάθος δὲν εἶναι στὸ φυσικὸ τῆς Ρωμιοσύνης μὲ τὸ Ελλαδικὸ διοικητικὸ σύστημα. Εἶναι τόσο ἐνάντιο στὸ φυσικὸ τῆς ἀφρόδιτος του δ Ρωμιοῦ ἀλληλέγγυο μὲ τὸ κράτος, καὶ γιὰ ἀφρόδιτος καὶ γιατὶ δὲν προκόφτει τὸ ποστό τους τὸν προκόφτης τοῦτον τὸν καλήτερο ποὺ εἶχε ἀπατῶντας τὰ πιὸ πλούσια σπιτικά τὸ ποστό πολλὰ ὑποστεπτικά.

"Αφτὸν ἡ φιλοτιμία δὲν τὸ ἔνα μέρος καὶ δὲν λαχανίλητα ἀπὸ τὸ ἄλλο, φυσικὲς καὶ τὸ διοικητικὸ σύστημα τοῦ κοινοῦ καὶ νὰ γιομίσῃ τὴν τούτη του. Σάντιοι καὶ δημόσιοι δημόσιοι εἶναι τὶς κοινότητες στὴν Τουρκία καὶ σ' δῆλο τὸ ξεχωρικό, διὸ τὴν προκόφτη τους, μάλιστα στὰ μέρη πού, σὲ στὴν Αἴγυρφο, εἶναι δηλοτέλεια λέφτερες καὶ διές τὶ γίνεται στὴν Ελλαδικὴ καὶ γιομίσης. Μὰ καὶ στὴν Ελλαδικὴ τήραξε τὴν προκόφτη ποὺ κάνουνε οἱ λιγοστὲς κοινότητες, σὰν τὴν Μπαμπακού κτλ., ποὺ δῆλοι καὶ ἀν τὶς κρατοῦνε καὶ περιωρισμένες θὰ δηῆσι ποιοῦ εἶναι τὸ ἀληθινὸ φύ-

ἀπὸ τὰ λάθια τοῦ ἄλλου, καὶ γιὰ ἀφρόδιτος φροντίζει γιὰ τὴ διαγωγὴ του καὶ τὴν τίμικη του. Κανένας δὲ κάνει τὴν ἀτομικάδα του γιατὶ διαραγήρας τοῦ καθέτος ξαπλώνεται στὸ διαδίστημα, καὶ τὸ τριτυχία διλονῶν ωφελεῖ ξεχωρά τὸν καθένα. "Οταν ἐνας προκόφτει εἰς ἄλλον χρίσουνται, καθὼς καὶ σὰ δυστυχεῖ ἐνας δῆλος λυποῦνται. Τὸν ἀκαμάτη ὅλοι τὸν περιφρονεῖν γιατὶ εἶναι σὲ δῆλους βάρος, τὸν κακοπλεωτὴ τοὺς πιάνουνε γιατὶ ἀλλιῶς δ κοινότητα δὲ πλέρως τὸ χρέος του. Τιμωρέται τὸ ἔγκλημα καὶ γιατὶ εἶναι ἔγκλημα μὰ καὶ γιατὶ ἔχει κακὰ συνακόλουθα γιὰ τὴν κοινότητα".

Χάρη στὴν κοινότητα δὲ σκορπιστήκανε καῖνοι ποὺ ξενιτεύονταις καὶ δὲ γιατίκανε γιὰ τὸ Γένος. "Οπου καὶ ἀν πήγανε δ Ρωμιοὶ εἴχε στὸ νοῦ του τὸ χωριό του, τὴν κοινότητα, τὴν πατρίδα, καὶ πάντα λαχταροῦσε πότε νὰ γιορτῇ πίσω νὰ τιμηθῇ ἀπὸ τους πατριώτες του. Γι' ἀφτὸ τοὺς κακορίους ἔκεινους ποὺ οἱ κοινότητες ἀκράζανται ταξιδιώτες ἀπορούσανε νὰ βλέπουνε σὲ κάτι μικρὰ νησάκια σὲ κάτι παραμέρηρι βουνά τόση ταξίν, τόση πλοῦτο, τόση καλόπεραση, ἐνῶ σὲ ἄλλα κεντητικά μέρη μεγάλες πολιτείες βλέπανε μόνι τὴ δυστυχία, τὴν ἔρημηση.

Μάλιστα ἀνάλογη ἀντίθεση βλέπεις σήμερα σὲ πάντας σὲ μέρη που ίδιοι κυβερνιούνταινε πρίν, μάλιστα στὰ νησιά τῆς Ασπρῆς Θάλασσας. Έκεῖ σὲ κάθε βῆμα θ' ἀπαντήσῃς χωρὶς ἀλλακάριας ἐρημωμένα, ἀρχοντόσπιτα καταστρεμένα καὶ γκρεμημένα. "Βλειψε δημοκυβερνητικά, οἱ μεγάλες φραγμές ή καταστρεφτήκανε θέλοντας νὰ βαστάξουν τὴν περιουσία τους στὰ πολιτικά, η μὴν ἔχοντας κανένα λόγο νὰ μνήσκουνε στὸν τόπο τους, ἀφοῦ χάσανε πικ τὴ σημασία τους, πάγκανε στὶς μεγάλες πολιτείες.

Οι παρακατανούντος που ξενιτεύονταις ξέρκνε πῶς δὲν εἴχανε πιὰ νὰ τιμηθῇ δὲν εἴχανε δημοσίευση καὶ περιφρονεῖσται τὸν περιουσία τους στὰ πολιτικά, η μὴν ἔχοντας την πατρίδα τους καὶ ἔτσι μὴν ἔχοντας την πατριώτητα την προστέρευτας καὶ δὲν βουλεφτήκανε πολιταλή.

Δίγα θόρια στὸ τέλος

χόρμητο τοῦ Ρωμιοῦ, τὸ ἔλαχινὸν θεμέλιο ποὺ ἀπάντου του μπορεῖ νὰ χτίσῃς στέρεα τὸ σωτὸν γιὰ τὸ Ρωμὶὸ κυβερνητικὸ σύστημα.

Προσπάθηται νὰ δεῖξω πόση ζωντανάδα εἶχανε οἱ κοινότητες μὲ τὴν ίδιοκυβέρνια τους, πόσο πρὸ κόψανε καὶ τὸ μεγάλο καλὸ κέραμον στὸ Γένος. Δὲ θελήσανε νὰ τὶς κρατήσουν γιατὶ φιληθήκανε πῶς μ' ἀφτὶς θὰ περιστέψῃ ὁ φυσικὸς γιὰ τὸ Ρωμὶὸ τοπικισμὸς καὶ θὰ χαθῇ ἡ ίδεα τῆς πατρίδας. Βλέπουμε τὸ ἐνάντιο νὰ γίνεται. Τὴν φιλοπατρία τὴν ἀληθινὴ σχὶς τὴν λογάδωμη τὴν βρίσκεται πιὸ πολὺ στὸ ἑζωτερικὸ πατὴρ στὴν Ἑλλάδα.

Μὰ τὸ ζήτημα εἶναι μεγάλο καὶ θὰ μᾶς ἔσεργε μακριὰ δὲ θέλαμε νὰ τὸ ζεψαχνίσουμε.

"Ενα πράξια βλέπουμε πῶς δύνηται στὸ Ρωμιοσύνη χάθηκε ἡ ίδιοκυβέρνια δὲ τὸπος μαράζιασε καὶ δύνηται σώζουνται ἀκόμα ίδιοκυβέρνητες κοινότητες ἵκει δὲ τόπος προχρότεται.

"Οσο π.ò ἀνέκαρτητη + κοινότητα ἕκει καὶ τὸ λουλούδισμα πιὸ μεγάλο.

Δὲν είναι ἔραγες ἀφτὸ καλὸ καὶ χρήσιμο μάθημα;

Δὲ μᾶς δείχνεις καταποῦ πρέπει νὰ στρέψουμε τὴν πλώρη;

ΓΙΑΓΚΟΣ ΧΑΤΖΗΣ

Ε. Π. Θ. ΒΛΕΤΗ

«Στὸν ἥσκιο τῆς συκιάς» εἶναι δὲ τίτλος τοῦ καινούριου βιβλίου τοῦ κ. Πέτρου Βλαστοῦ (Ἐρμονα) ποὺ βγῆκε προχτὲς κ' ἔχει μέσα πέντε δηγήματα: Τὴν «Παντώρα» — τὸ «Τελώνιο» — τὴν «Ἀθηνούλα» — τὴν «Σκλήραινα» — καὶ τὴν «Ἀργυρώ».

— Τὸ βιβλίο τοῦ κ. Βλαστοῦ δὲ θὰ πουλιέται μὲν θὰ χαρίζεται. Οἱ συντρομητὲς τοῦ «Νουμᾶ» μποροῦνται νὰν τὸ ζητήσουν ἀπὸ τὸ γραφεῖο μᾶς.

— Χαρήκαμε τὸ θὰ βγαίνει ἀπὸ αὐτὸν σατυρικὸ φύλλο καὶ δῶ, «Οἱ Σφήκες». Ποιοὶ δὲν τὸ γράφουν οὔτε ξέρουμε, οὔτε μᾶς νοιάζει. Κείνο ποὺ ξέρουμε καὶ τὸν γιορτάζουμε εἴναι πῶς μὲ τὶς «Σφήκες» θὰ ξαναπολάψουμε τὴν ἀδάντια σατυρικὴ μολυβία τοῦ κ. Θέμου Αντίνου ποὺ άσαντίστε τὸν «Ασμοδαῖον» καὶ τὸ σατυρικὸ «Ἄστευ».

— Καὶ μόνο καρικατούρης τοῦ Θέμου νέχουμε «Σφήκες» ἀκαριαλίσαντε τὴν ἐπιτυχία τους.

— Λέδαμε τὸν δὲ καὶ δὸ οὐριμὸ τοῦ «Νέου Ρυθμοῦ» ποὺ βγαίνει στὸν Πειραιᾶ καὶ διεβάσαμε πολλὰ δύορφα πράματα μᾶσα. Οἱ ἔκδότες του, δῆλοι νέοι καὶ δέλαι δημοτικιστάδες, φιλοτιμοῦνται νὰν τὸ κάνουν τὸ φύλλο τους πρώτης γραμμῆς φιλορρήκα δημοσιεύοντας περισσικὸ κ' ἐλπίζουμε μὲ τὸν καρπὸ νὰν τὸ καταρέρουν.

— «Ο κ. Εενόπουλος στὰ τελευταῖα «Παναθήναια» καίνει μαζὶ εὖλον ἀδερφάκια, διὰ διωδιάλου διαφορετικὰ βιβλία, τὴν «Ἅδεα» τοῦ κ. Χαραλ. Ἀνδρέαδη καὶ τὸ «Γλώσσα καὶ Ζωὴ» τοῦ «Ἐλισαίου Γιαννίδη», καὶ βρίσκει τὸ πρώτο ἀνόστο καὶ τὸ δεύτερο περιτό. Σπολλάτη τοῦ.

— Λέγεις ἀκόμα πῶς χρειάζεται νὰ βγεῖ ήνα βιβλίο ποὺ νὰ δεῖχνει τὶς πλάνες καὶ τὶς ἀντονοίες τοῦ Ψυχαρισμοῦ. Δεύτερο σπολλάτη καὶ γ' αὐτό. Τὸν παρακαλοῦμε ὥστεσσο, ἄμα ἀδειάσσει, νὰ καθίσει νὰ μῇ τὸ σκαρώσει ἡ ἀφεντιά του τὸ βιβλίο αὐτό. Θάναι διασκεδαστικῶτα καὶ δὲν τοῦ φέρει πολλοὺς παράδεις.

Ο ΙΔΙΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— Σε. Βλ. στὴν «Αλεξάντεια». Τόμοι περασμένοι τοῦ «Νουμᾶ» (ἔξον ἀπὸ τὸν Α') βρίσκουνται στὸ γραφεῖο μᾶς καὶ μποροῦμε νὰ σοῦ στείλουμε. Ή τιμὴ τους, 10 φρ. δὲν είναι καὶ δύο φρ. γιὰ τὰ ταχυδρομικά. — Χ. Ν. Νικλ. στὸ «Αἴσαλι». Πάνοι κάπου κάτι τέτοιο μελετάμε γιὰ τὸν ἐργάμενο χρόνο. Εχουμε ἀκόμα καιρό. — Νοχερείδα. Δὲν ἀξίζει τὸν καρπό. «Ἄσ γράφεις δὲ τι θέλεις. Φοβούμαστε μάλιστα μῆτρας γράφεις έκπνωδες ἔτοις γιὰ νὰν τοῦ ἐρχόνουνται εἰς ἄλλοι καὶ γίνεται κοινότητα γύρω στόνεμά του.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. κ. ΥΔΡΟΛΗΠΤΑΣ

ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Υδροληπταὶ τῆς πόλεως Αθηνῶν, οἱ ὀδούλοντες τὸ ἀντίτιμον ποσίμου δῆματος τοῦ ἔτους 1908, δύπας προσέλθωσι καὶ καταβάλωσιν αὐτὸς εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Δήμου, ἵνα μὴ ἡ δημητρεία ἀναγκασθῇ καὶ διακόψῃ τὴν διοχέτευσιν αὐτοῦ.

Αθῆναι 15 Οκτωβρίου 1908.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ ὑδραυλικοῦ τμήματος τοῦ Δήμου Αθηναίων)

Α. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΡΑΜΑΤΑ

1—ΖΟΝΤΑΝΟΙ ΚΑΙ ΠΕΘΑΜΕΝΟΙ

2—Ο ΑΣΩΤΟΣ

3—ΟΙ «ΑΛΥΣΙΔΕΣ»

Γ. ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ

ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

ΤΟΜΟΣ Α'

Πουλιοῦνται δρ. 5 στὰ Γραφεῖα τοῦ «Νουμᾶ».

Γὰ τὸ Εξωτερικὸ φρ. χρ. 6. "Οποιος θέλει γράψει τὰ τρία. Μονάχα οἱ «Ἀλυσίδες», τρεῖς δραχμὲς.

Στὶς ἐπαρχίες καὶ στὸ Εξωτερικὸ στέλνονται δίχως "Αθῆναι.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1908

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

		30 Σεπτεμβρίου 1908	31 Αύγουστου 1908
Ταμεῖον	Εἰς μεταλλικὸν	Δρ. 3,044,034.12	3,240,878.05
	Εἰς Τραπέζικά γραμμάτια Ιονικῆς Τραπέζης	693,810.—	468,845.—
	Εἰς κερματικά γραμμάτια διδραχμαὶ καὶ μονόδραχμα	» 1,224,887.—	1,359,691.—
'Εξωτερικὸν Α' σμοί.	Ἀντίτιμον μεταλλικοῦ εἰς τὸ Εξωτερικὸν	» 41,602,986.02	42,307,616.98
Δάνειον πρὸς τὴν Ελληνικὴν Κυβερνήσειν ἐπὶ ἀναγ. κυκλοφ. Τραπ. Γραμμ.	» 2,024,997.83	2,475,494.83	
» πρὸς τὴν Ελληνικὴν Κυβερνήσειν διδράχμων καὶ μονοδράχμων.	» 62,778,575.42	62,778,575.42	
"Ομολογίαι ἔθνικῶν δανείων	Εἰς χρυσόν Δρ. 24,709,175.—	10,500,000.—	
	Εἰς Τραπ. Γραμμάτια » 34,113,186.75	» 58,822,311.75	58,774,201.75
Εντοκα γραμμάτια Ελλην. Δημοσίου εἰς τραπεζ. γρ/σια.	» 2,843,000.—	2,843,000.—	
Προεξοφλήσεις	» 23,594,652.07	25,004,964.78	
Κερματερήσεις προεξοφλήσεων	» 3,214,854.46	2,906,388.01	
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λαμοὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρηματογράφων.	» 18,120,499.97	17,679,612.22	
Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων	» 5,345,898.73	4,196,056.03	
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λαμοὶ ἐπὶ ὑπόθηκῃ	» 71,816,909.73	68,798,055.52	
Δάνεια εἰς δήμους, λιμένας καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα.	» 44,137,991.29	44,190,588.43	
Χορηγήσεις εἰς γεωργοκτημάτις	» 13,434,516.45	14,991,954.10	
Κερματερήσεις χορηγήσεων εἰς γεωργοκτημάτις.	» 5,630,589.66	5,153,884.46	
Μετοχαὶ εἰς ἐγχωρίους ἑταίρειας.	» 1,807,948.20	4,807,948.20	
Συμμετοχὴ εἰς Τραπέζαν Κρήτης	» 1,250,000.—	1,250,000.—	
"Ομολογίαι λαχ. δαν. 'Εθν. Τρ. τῆς Ελλάδος 2 1/2 % εἰς τρ. γρ.	» 786,498.—	786,700.—	
Τοκομερίδια ἐν γένει	» 65,657.37		
Καταστήματα Τραπέζης καὶ κτήματα εἰς ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων	» 8,842,614.79	8,829,512.09	
'Απατήσεις ἐπισφαλεῖς	» 3,070,840.57	3,089,677.22	
"Έκδα έγκαταστάσεως (ἴδιας διπάνη κατασκευῆς Τραπεζ. Γραμματίων).	» 1,560,542.92	1,873,370.37	
Διάφοροι λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ Εξωτερικῷ.	» 3,112,951.20	3,662,975.70	
Διάφοροι λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ Εξωτερικῷ.	» 1,715,315.60	1,203,897.69	
Λαχεορδὲς συμμετοχῆς Κυβερνήσεως εἰς κέρδη Τραπεζ. Γραμματίων	» 1,218,560.—		
Έκδαρτος προνομίου Προνομ. Τραπέζης Ηπειρωθεσσαλίας	» 720,000.—	720,000.—	
Προμήθεια τροπῆς λαχεορδόφουρου δανείου (εἰς Τραπέζικά Γραμμάτια)	» 150,000.—	150,000.—	
Διάφορα	» 562,585.15	411,013.81	
	Δραχ. 396,630,370.93	395,219,016.03	

ΠΛΑΘΗΤΙΚΟΝ
